

IRAN

Amity, Economic Relations, and Consular Rights

Treaty signed at Tehran August 15, 1955;

*Ratification advised by the Senate of the United States
of America July 11, 1956;*

*Ratified by the President of the United States of America
September 14, 1956;*

Ratified by Iran April 30, 1957;

Ratifications exchanged at Tehran May 16, 1957;

*Proclaimed by the President of the United States of America
June 27, 1957;*

Entered into force June 16, 1957.

BY THE PRESIDENT OF THE UNITED STATES OF AMERICA

A PROCLAMATION

WHEREAS a treaty of amity, economic relations, and consular rights between the United States of America and Iran was signed at Tehran on August 15, 1955, the original of which treaty, being in the English and Persian languages, is word for word as follows:

**TREATY OF AMITY, ECONOMIC RELATIONS,
AND CONSULAR RIGHTS
BETWEEN
THE UNITED STATES OF AMERICA
AND IRAN**

TREATY OF AMITY, ECONOMIC RELATIONS, AND CONSULAR RIGHTS BETWEEN THE UNITED STATES OF AMERICA AND IRAN

The United States of America and Iran, desirous of emphasizing the friendly relations which have long prevailed between their peoples, of reaffirming the high principles in the regulation of human affairs to which they are committed, of encouraging mutually beneficial trade and investments and closer economic intercourse generally between their peoples, and of regulating consular relations, have resolved to conclude, on the basis of reciprocal equality of treatment, a Treaty of Amity, Economic Relations, and Consular Rights, and have appointed as their Plenipotentiaries:

The President of the United States of America:

Mr. Selden Chapin, Ambassador Extraordinary and Plenipotentiary of the United States of America at Tehran;
and

His Imperial Majesty, the Shah of Iran:

His Excellency Mr. Mostafa Samiy, Under Secretary of the Ministry of Foreign Affairs;

Who, having communicated to each other their full powers found to be in due form, have agreed upon the following articles:

Article I

There shall be firm and enduring peace and sincere friendship between the United States of America and Iran.

Article II

1. Nationals of either High Contracting Party shall be permitted, upon terms no less favorable than those accorded to nationals of any third country, to enter and remain in the territories of the other High Contracting Party for the purpose of carrying on trade between their own country and the territories of such other High Contracting Party and engaging in related commercial activities, and for the purpose of developing and directing the operations of an enterprise in which they have invested, or in which they are actively in the process of investing, a substantial amount of capital.

TIAS 3853

2. Nationals of either High Contracting Party within the territories of the other High Contracting Party shall, either individually or through associations, and so long as their activities are not contrary to public order, safety or morals: (a) be permitted to travel therein freely and reside at places of their choice; (b) enjoy freedom of conscience and the right to hold religious services; (c) be permitted to engage in philanthropic, educational and scientific activities; and (d) have the right to gather and transmit information for dissemination to the public abroad, and otherwise to communicate with other persons inside and outside such territories. They shall also be permitted to engage in the practice of professions for which they have qualified under the applicable legal provisions governing admission to professions.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 of the present Article shall be subject to the right of either High Contracting Party to apply measures which are necessary to maintain public order, and to protect public health, morals and safety, including the right to expel, to exclude or to limit the movement of aliens on the said grounds.

4. Nationals of either High Contracting Party shall receive the most constant protection and security within the territories of the other High Contracting Party. When any such national is in custody, he shall in every respect receive reasonable and humane treatment; and, on his demand, the diplomatic or consular representative of his country shall without unnecessary delay be notified and accorded full opportunity to safeguard his interests. He shall be promptly informed of the accusations against him, allowed all facilities reasonably necessary to his defense and given a prompt and impartial disposition of his case.

Article III

1. Companies constituted under the applicable laws and regulations of either High Contracting Party shall have their juridical status recognized within the territories of the other High Contracting Party. It is understood, however, that recognition of juridical status does not of itself confer rights upon companies to engage in the activities for which they are organized. As used in the present Treaty, "companies" means corporations, partnerships, companies and other associations, whether or not with limited liability and whether or not for pecuniary profit.

2. Nationals and companies of either High Contracting Party shall have freedom of access to the courts of justice and administrative agencies within the territories of the other High Contracting Party, in all degrees of jurisdiction, both in defense and pursuit

of their rights, to the end that prompt and impartial justice be done. Such access shall be allowed, in any event, upon terms no less favorable than those applicable to nationals and companies of such other High Contracting Party or of any third country. It is understood that companies not engaged in activities within the country shall enjoy the right of such access without any requirement of registration or domestication.

3. The private settlement of disputes of a civil nature, involving nationals and companies of either High Contracting Party, shall not be discouraged within the territories of the other High Contracting Party; and, in cases of such settlement by arbitration, neither the alienage of the arbitrators nor the foreign situs of the arbitration proceedings shall of themselves be a bar to the enforceability of awards duly resulting therefrom.

Article IV

1. Each High Contracting Party shall at all times accord fair and equitable treatment to nationals and companies of the other High Contracting Party, and to their property and enterprises; shall refrain from applying unreasonable or discriminatory measures that would impair their legally acquired rights and interests; and shall assure that their lawful contractual rights are afforded effective means of enforcement, in conformity with the applicable laws.

2. Property of nationals and companies of either High Contracting Party, including interests in property, shall receive the most constant protection and security within the territories of the other High Contracting Party, in no case less than that required by international law. Such property shall not be taken except for a public purpose, nor shall it be taken without the prompt payment of just compensation. Such compensation shall be in an effectively realizable form and shall represent the full equivalent of the property taken; and adequate provision shall have been made at or prior to the time of taking for the determination and payment thereof.

3. The dwellings, offices, warehouses, factories and other premises of nationals and companies of either High Contracting Party located within the territories of the other High Contracting Party shall not be subject to entry or molestation without just cause. Official searches and examinations of such premises and their contents, shall be made only according to law and with careful regard for the convenience of the occupants and the conduct of business.

4. Enterprises which nationals and companies of either High Contracting Party are permitted to establish or acquire, within the

territories of the other High Contracting Party, shall be permitted freely to conduct their activities therein, upon terms no less favorable than other enterprises of whatever nationality engaged in similar activities. Such nationals and companies shall enjoy the right to continued control and management of such enterprises; to engage attorneys, agents, accountants and other technical experts, executive personnel, interpreters and other specialized employees of their choice; and to do all other things necessary or incidental to the effective conduct of their affairs.

Article V

1. Nationals and companies of either High Contracting Party shall be permitted, within the territories of the other High Contracting Party: (a) to lease, for suitable periods of time, real property needed for their residence or for the conduct of activities pursuant to the present Treaty; (b) to purchase or otherwise acquire personal property of all kinds; and (c) to dispose of property of all kinds by sale, testament or otherwise. The treatment accorded in these respects shall in no event be less favorable than that accorded nationals and companies of any third country.

2. Upon compliance with the applicable laws and regulations respecting registration and other formalities, nationals and companies of either High Contracting Party shall be accorded within the territories of the other High Contracting Party effective protection in the exclusive use of inventions, trade marks and trade names.

Article VI

1. Nationals and companies of either High Contracting Party shall not be subject to the payment of taxes, fees or charges within the territories of the other High Contracting Party, or to requirements with respect to the levy and collection thereof, more burdensome than those borne by nationals, residents and companies of any third country. In the case of nationals of either High Contracting Party residing within the territories of the other High Contracting Party, and of nationals and companies of either High Contracting Party engaged in trade or other gainful pursuit or in non-profit activities therein, such payments and requirements shall not be more burdensome than those borne by nationals and companies of such other High Contracting Party.

2. Each High Contracting Party, however, reserves the right to: (a) extend specific tax advantages only on the basis of reciprocity, or pursuant to agreements for the avoidance of double taxation or the mutual protection of revenue; and (b) apply special

requirements as to the exemptions of a personal nature allowed to non-residents in connection with income and inheritance taxes.

3. Companies of either High Contracting Party shall not be subject, within the territories of the other High Contracting Party, to taxes upon any income, transactions or capital not attributable to the operations and investment thereof within such territories.

Article VII

1. Neither High Contracting Party shall apply restrictions on the making of payments, remittances, and other transfers of funds to or from the territories of the other High Contracting Party, except (a) to the extent necessary to assure the availability of foreign exchange for payments for goods and services essential to the health and welfare of its people, or (b) in the case of a member of the International Monetary Fund, restrictions specifically approved by the Fund.

2. If either High Contracting Party applies exchange restrictions, it shall promptly make reasonable provision for the withdrawal, in foreign exchange in the currency of the other High Contracting Party, of: (a) the compensation referred to in Article IV, paragraph 2, of the present Treaty, (b) earnings, whether in the form of salaries, interest, dividends, commissions, royalties, payments for technical services, or otherwise, and (c) amounts for amortization of loans, depreciation of direct investments and capital transfers, giving consideration to special needs for other transactions. If more than one rate of exchange is in force, the rate applicable to such withdrawals shall be a rate which is specifically approved by the International Monetary Fund for such transactions or, in the absence of a rate so approved, an effective rate which, inclusive of any taxes or surcharges on exchange transfers, is just and reasonable.

3. Either High Contracting Party applying exchange restrictions shall in general administer them in a manner not to influence disadvantageously the competitive position of the commerce, transport or investment of capital of the other High Contracting Party in comparison with the commerce, transport or investment of capital of any third country; and shall afford such other High Contracting Party adequate opportunity for consultation at any time regarding the application of the present Article.

Article VIII

1. Each High Contracting Party shall accord to products of the other High Contracting Party, from whatever place and by whatever type of carrier arriving, and to products destined for

exportation to the territories of such other High Contracting Party, by whatever route and by whatever type of carrier, treatment no less favorable than that accorded like products of or destined for exportation to any third country, in all matters relating to: (a) duties, other charges, regulations and formalities, on or in connection with importation and exportation; and (b) internal taxation, sale, distribution, storage and use. The same rule shall apply with respect to the international transfer of payments for imports and exports.

2. Neither High Contracting Party shall impose restrictions or prohibitions on the importation of any product of the other High Contracting Party or on the exportation of any product to the territories of the other High Contracting Party, unless the importation of the like product of, or the exportation of the like product to, all third countries is similarly restricted or prohibited.

3. If either High Contracting Party imposes quantitative restrictions on the importation or exportation of any product in which the other High Contracting Party has an important interest:

(a) It shall as a general rule give prior public notice of the total amount of the product, by quantity or value, that may be imported or exported during a specified period, and of any change in such amount or period; and

(b) If it makes allotments to any third country, it shall afford such other High Contracting Party a share proportionate to the amount of the product, by quantity or value, supplied by or to it during a previous representative period, due consideration being given to any special factors affecting the trade in such product.

4. Either High Contracting Party may impose prohibitions or restrictions on sanitary or other customary grounds of a non-commercial nature, or in the interest of preventing deceptive or unfair practices, provided such prohibitions or restrictions do not arbitrarily discriminate against the commerce of the other High Contracting Party.

5. Either High Contracting Party may adopt measures necessary to assure the utilization of accumulated inconvertible currencies or to deal with a stringency of foreign exchange. However, such measures shall deviate no more than necessary from a policy designed to promote the maximum development of non-discriminatory multilateral trade and to expedite the attainment of a balance-of-payments position which will obviate the necessity of such measures.

6. Each High Contracting Party reserves the right to accord special advantages: (a) to products of its national fisheries, (b) to adjacent countries in order to facilitate frontier traffic, or (c) by virtue of a customs union or free trade area of which either High Contracting Party, after consultation with the other High Contracting Party, may become a member. Each High Contracting Party, moreover, reserves rights and obligations it may have under the General Agreement on Tariffs and Trade, and special advantages it may accord pursuant thereto.

TIAS 1700.
61 Stat., pts. 5 and 6.

Article IX

1. In the administration of its customs regulations and procedures, each High Contracting Party shall: (a) promptly publish all requirements of general application affecting importation and exportation; (b) apply such requirements in a uniform, impartial and reasonable manner; (c) refrain, as a general practice, from enforcing new or more burdensome requirements until after public notice thereof; (d) provide an appeals procedure by which prompt and impartial review of administrative action in customs matters can be obtained; and (e) not impose greater than nominal penalties for infractions resulting from clerical errors or from mistakes made in good faith.

2. Nationals and companies of either High Contracting Party shall be accorded treatment no less favorable than that accorded nationals and companies of the other High Contracting Party, or of any third country, with respect to all matters relating to importation and exportation.

3. Neither High Contracting Party shall impose any measure of a discriminatory nature that hinders or prevents the importer or exporter of products of either country from obtaining marine insurance on such products in companies of either High Contracting Party.

Article X

1. Between the territories of the two High Contracting Parties there shall be freedom of commerce and navigation.

2. Vessels under the flag of either High Contracting Party, and carrying the papers required by its law in proof of nationality, shall be deemed to be vessels of that High Contracting Party both on the high seas and within the ports, places and waters of the other High Contracting Party.

3. Vessels of either High Contracting Party shall have liberty, on equal terms with vessels of the other High Contracting Party and on equal terms with vessels of any third country, to come with their cargoes to all ports, places and waters of such other High

Contracting Party open to foreign commerce and navigation. Such vessels and cargoes shall in all respects be accorded national treatment and most-favored-nation treatment within the ports, places and waters of such other High Contracting Party; but each High Contracting Party may reserve exclusive rights and privileges to its own vessels with respect to the coasting trade, inland navigation and national fisheries.

4. Vessels of either High Contracting Party shall be accorded national treatment and most-favored-nation treatment by the other High Contracting Party with respect to the right to carry all products that may be carried by vessel to or from the territories of such other High Contracting Party; and such products shall be accorded treatment no less favorable than that accorded like products carried in vessels of such other High Contracting Party, with respect to: (a) duties and charges of all kinds, (b) the administration of the customs, and (c) bounties, drawbacks and other privileges of this nature.

5. Vessels of either High Contracting Party that are in distress shall be permitted to take refuge in the nearest port or haven of the other High Contracting Party, and shall receive friendly treatment and assistance.

6. The term "vessels", as used herein, means all types of vessels, whether privately owned or operated, or publicly owned or operated; but this term does not, except with reference to paragraphs 2 and 5 of the present Article, include fishing vessels or vessels of war.

Article XI

1. Each High Contracting Party undertakes (a) that enterprises owned or controlled by its Government, and that monopolies or agencies granted exclusive or special privileges within its territories, shall make their purchases and sales involving either imports or exports affecting the commerce of the other High Contracting Party solely in accordance with commercial considerations, including price, quality, availability, marketability, transportation and other conditions of purchase or sale; and (b) that the nationals, companies and commerce of such other High Contracting Party shall be afforded adequate opportunity, in accordance with customary business practice, to compete for participation in such purchases and sales.

2. Each High Contracting Party shall accord to the nationals, companies and commerce of the other High Contracting Party fair and equitable treatment, as compared with that accorded to the nationals, companies and commerce of any third country,

with respect to: (a) the governmental purchase of supplies, (b) the awarding of government contracts, and (c) the sale of any service sold by the Government or by any monopoly or agency granted exclusive or special privileges.

3. The High Contracting Parties recognize that conditions of competitive equality should be maintained in situations in which publicly owned or controlled trading or manufacturing enterprises of either High Contracting Party engage in competition, within the territories thereof, with privately owned and controlled enterprises of nationals and companies of the other High Contracting Party. Accordingly, such private enterprises shall, in such situations, be entitled to the benefit of any special advantages of an economic nature accorded such public enterprises, whether in the nature of subsidies, tax exemptions or otherwise. The foregoing rule shall not apply, however, to special advantages given in connection with: (a) manufacturing goods for government use, or supplying goods and services to the Government for government use; or (b) supplying at prices substantially below competitive prices, the needs of particular population groups for essential goods and services not otherwise practically obtainable by such groups.

4. No enterprise of either High Contracting Party, including corporations, associations, and government agencies and instrumentalities, which is publicly owned or controlled shall, if it engages in commercial, industrial, shipping or other business activities within the territories of the other High Contracting Party, claim or enjoy, either for itself or for its property, immunity therein from taxation, suit, execution of judgment or other liability to which privately owned and controlled enterprises are subject therein.

Article XII

Each High Contracting Party shall have the right to send to the other High Contracting Party consular representatives, who, having presented their credentials and having been recognized in a consular capacity, shall be provided, free of charge, with equaturs or other authorization.

Article XIII

1. Consular representatives of each High Contracting Party shall be permitted to reside in the territory of the other High Contracting Party at the places where consular officers of any third country are permitted to reside and at other places by consent of the other High Contracting Party. Consular officers and employees shall enjoy the privileges and immunities accorded

to officers and employees of their rank or status by general international usage and shall be permitted to exercise all functions which are in accordance with such usage; in any event they shall be treated, subject to reciprocity, in a manner no less favorable than similar officers and employees of any third country.

2. The consular offices shall not be entered by the police or other local authorities without the consent of the consular officer, except that in the case of fire or other disaster, or if the local authorities have probable cause to believe that a crime of violence has been or is about to be committed in the consular office, consent to entry shall be presumed. In no case shall they examine or seize the papers there deposited.

Article XIV

1. All furniture, equipment and supplies consigned to or withdrawn from customs custody for a consular or diplomatic office of either High Contracting Party for official use shall be exempt within the territories of the other High Contracting Party from all customs duties and internal revenue or other taxes imposed upon or by reason of importation.

2. The baggage, effects and other articles imported exclusively for the personal use of consular officers and diplomatic and consular employees and members of their families residing with them, who are nationals of the sending state and are not engaged in any private occupation for gain in the territories of the receiving state, shall be exempt from all customs duties and internal revenue or other taxes imposed upon or by reason of importation. Such exemptions shall be granted with respect to the property accompanying the person entitled thereto on first arrival and on subsequent arrivals, and to that consigned to such officers and employees during the period in which they continue in status.

3. It is understood, however, that: (a) paragraph 2 of the present Article shall apply as to consular officers and diplomatic and consular employees only when their names have been communicated to the appropriate authorities of the receiving state and they have been duly recognized in their official capacity; (b) in the case of consignments, either High Contracting Party may, as a condition to the granting of exemption, require that a notification of any such consignment be given, in a prescribed manner; and (c) nothing herein authorizes importations specifically prohibited by law.

Article XV

1. The Government of either High Contracting Party may, in the territory of the other, acquire, own, lease for any period of

time, or otherwise hold and occupy, such lands, buildings, and appurtenances as may be necessary and appropriate for governmental, other than military, purposes. If under the local law the permission of the local authorities must be obtained as a prerequisite to any such acquiring or holding, such permission shall be given on request.

2. Lands and buildings situated in the territories of either High Contracting Party, of which the other High Contracting Party is the legal or equitable owner and which are used exclusively for governmental purposes by that owner, shall be exempt from taxation of every kind, national, state, provincial and municipal, other than assessments levied for services or local public improvements by which the premises are benefited.

Article XVI

1. No tax or other similar charge of any kind, whether of a national, state, provincial, or municipal nature, shall be levied or collected within the territories of the receiving state in respect of the official emoluments, salaries, wages or allowances received (a) by a consular officer of the sending state as compensation for his consular services, or (b) by a consular employee thereof as compensation for his services at a consulate. Likewise, consular officers and employees, who are permanent employees of the sending state and are not engaged in private occupation for gain within the territories of the receiving state, shall be exempt from all taxes or other similar charges, the legal incidence of which would otherwise fall upon such officers or employees.

2. The preceding paragraph shall not apply in respect of taxes and other similar charges upon: (a) the ownership or occupation of immovable property situated within the territories of the receiving state; (b) income derived from sources within such territories (except the compensation mentioned in the preceding paragraph); or (c) the passing of property at death.

3. The provisions of the present Article shall have like application to diplomatic officers and employees, who shall in addition be accorded all exemptions allowed them under general international usage.

Article XVII

The exemptions provided for in Articles XIV and XVI shall not apply to nationals of the sending state who are also nationals of the receiving state, or to any other person who is a national of the receiving state, nor to persons having immigrant status who have been lawfully admitted for permanent residence in the receiving state.

Article XVIII

Consular officers and employees are not subject to local jurisdiction for acts done in their official character and within the scope of their authority. No consular officer or employee shall be required to present his official files before the courts or to make declaration with respect to their contents.

Article XIX

A consular officer shall have the right within his district to: (a) interview, communicate with, assist and advise any national of the sending state; (b) inquire into any incidents which have occurred affecting the interests of any such national; and (c) assist any such national in proceedings before or in relations with the authorities of the receiving state and, where necessary, arrange for legal assistance to which he is entitled. A national of the sending state shall have the right at all times to communicate with a consular officer of his country and, unless subject to lawful detention, to visit him at the consular office.

Article XX

1. The present Treaty shall not preclude the application of measures:

- (a) regulating the importation or exportation of gold or silver;
- (b) relating to fissionable materials, the radio-active by-products thereof, or the sources thereof;
- (c) regulating the production of or traffic in arms, ammunition and implements of war, or traffic in other materials carried on directly or indirectly for the purpose of supplying a military establishment; and
- (d) necessary to fulfill the obligations of a High Contracting Party for the maintenance or restoration of international peace and security, or necessary to protect its essential security interests.

2. The present Treaty does not accord any rights to engage in political activities.

3. The stipulations of the present Treaty shall not extend to advantages accorded by the United States of America or its Territories and possessions, irrespective of any future change in their political status, to one another, to the Republic of Cuba, to the Republic of the Philippines, to the Trust Territory of the Pacific Islands or to the Panama Canal Zone.

4. The provisions of Article II, Paragraph 1, shall be construed as extending to nationals of either High Contracting Party seeking

to enter the territories of the other High Contracting Party solely for the purpose of developing and directing the operations of an enterprise in the territories of such other High Contracting Party in which their employer has invested or is actively in the process of investing a substantial amount of capital: provided that such employer is a national or company of the same nationality as the applicant and that the applicant is employed by such national or company in a responsible capacity.

Article XXI

1. Each High Contracting Party shall accord sympathetic consideration to, and shall afford adequate opportunity for consultation regarding, such representations as the other High Contracting Party may make with respect to any matter affecting the operation of the present Treaty.

2. Any dispute between the High Contracting Parties as to the interpretation or application of the present Treaty, not satisfactorily adjusted by diplomacy, shall be submitted to the International Court of Justice, unless the High Contracting Parties agree to settlement by some other pacific means.

Article XXII

1. The present Treaty shall replace the following agreements between the United States of America and Iran:

- (a) the provisional agreement relating to commercial and other relations, concluded at Tehran May 14, 1928, and
- (b) the provisional agreement relating to personal status and family law, concluded at Tehran July 11, 1928.

EAS 19.
47 Stat. 2644.

EAS 20.
47 Stat. 2652.

2. Nothing in the present Treaty shall be construed to supersede any provision of the trade agreement and the supplementary exchange of notes between the United States of America and Iran, concluded at Washington April 8, 1943.

EAS 410.
58 Stat. 1322.

Article XXIII

1. The present Treaty shall be ratified, and the ratifications thereof shall be exchanged at Tehran as soon as possible.

2. The present Treaty shall enter into force one month after the day of exchange of ratifications. It shall remain in force for ten years and shall continue in force thereafter until terminated as provided herein.

3. Either High Contracting Party may, by giving one year's written notice to the other High Contracting Party, terminate the present Treaty at the end of the initial ten-year period or at any time thereafter.

IN WITNESS WHEREOF the respective Plenipotentiaries have signed the present Treaty and have affixed hereunto their seals.

DONE in duplicate, in the English and Persian languages, both equally authentic, at Tehran this fifteenth day of August one thousand nine hundred fifty-five, corresponding with the twenty-third day of Mordad one thousand three hundred and thirty-four.

SELDEN CHAPIN

[SEAL]

MOSTAFA SAMIY

[SEAL]

ماده بیست و سوم
 ~~~~~

۱- عهدنامه نعلی بتصویب خواهد رسید و اسناد مصوبه آن هرچه زودتر در تهران
 مبادله خواهد شد .

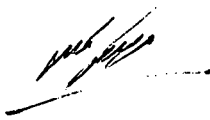
۲- عهدنامه نعلی یکماه پس از تاریخ مبادله اسناد مصوبه بموقع اجرا گذاشته
 خواهد شد . این عهدنامه مدت ده سال معتبر خواهد بود و پس از آن نیز تا موقعیکه بترتیب
 مقرر در این عهدنامه خاتمه پذیرد بقوت خود باقی خواهد بود .

۳- هر یک از طرفین معظمین متعاهدین میتوانند با دادن اخطار کتب بمدت یکسال بطرف
 معظم متعاهد دیگر در انقضای مدت ده سال اول یا هر موقع پس از آن این عهدنامه را خاتمه
 دهد (فسخ کند)

بنابراین توفیق نمایندگان تام الاختیار طرفین عهدنامه نعلی را امضا و پامهر خود مهر
 نموده اند .

در دو نسخه بانگلیسی و فارسی تهیه شد و هر دو زبان متساویا معتبر است .

تهران روز بیست و سوم ماه مرداد یک هزار و سیصد و سی و چهار شمسی هجری مطابق
 با پانزدهم اوت یک هزار و نه صد و پنجاه و پنج مسیحی .

[SEAL]

[SEAL]

۴- مقررات بند اول ماده دوم باید طوری تفسیر شود که شامل این اشخاص گردد :

اتباع هر یک از طرفین معظمین متعاهدین که بخواهند وارد تلمرو طرف معظم متعاهد دیگر شوند و قصد شان فقط توسعه و اداره عملیات موسسه‌ای باشد که در تلمرو طرف معظم متعاهد دیگر واقع است و کارفرمای آنها در تلمرو مزبور مبلغ متعناهی از سرمایه خود رایگانند اخته یا عملاً در جریان بکارند آختن است مشروط بر اینکه کارفرمای مزبور از اتباع یا شرکت‌های کشور درخواست کننده باشد و درخواست کننده از طرف تبعه یا شرکت مزبور با سمت مسئولی استخدام شده باشد .

ماده بیست و یکم

۱- هر یک از طرفین معظمین متعاهدین نسبت به هراعتراضی که طرف معظم متعاهد دیگر ممکن است در مورد هر موضوعی که موثر در اجرای عهدنامه نعلی باشد بعمل آورد توجه دوستانه خواهد نمود و فرصت کافی برای مشاوره در آن موضوع قائل خواهد شد .

۲- هراختلافی بین طرفین معظمین متعاهدین در مورد تفسیر یا اجرای عهدنامه نعلی که از طریق دیپلماسی به نحورضایت بخش فیصله نیابد بدوران دادگستری بین المللی ارجاع خواهد شد مگر اینکه طرفین معظمین متعاهدین موافقت کنند که اختلاف بوسائیل صلح جویانه دیگری حل شود .

ماده بیست و دوم

۱- عهدنامه کونی جایگزین قرار داد های ذیل بین ایران و دول متحده آمریکا خواهد شد :

(الف) قرارداد مونت مربوط بتجارت و مناسبات دیگر منعقد در تهران بتاريخ ۲۴ اردیبهشت ۱۳۰۷ شمس هجری (۱۴ ماهه ۱۹۲۸ مسیحی)

(ب) قرارداد مونت مربوط بپساجوال ششمیه و قانون خانواده کی منعقد در تهران بتاريخ ۲۰ تیرماه ۱۳۰۷ شمس هجری (یازدهم ماه ژوئیه ۱۹۲۸ مسیحی)

۲- هیچ چیزی در عهدنامه کونی طوری تفسیر نخواهد شد که ناسخ و جایگزین هیچیک از مقررات قرار داد بازرگانی و مبادله نامه های متمم آن باشد که بین ایران و دول متحده آمریکا بتاريخ ۱۸ نووردرین ۱۳۲۲ شمس هجری (هشتم آوریل ۱۹۴۳) در واشنگتن منعقد گردیده است .

وی موثر باشد تحقیقات بعمل آورد و (ج) در جریان محاکمات وی در برابر مقامات کشور مقصد یا در روابط وی با مقامات کشور مقصد ویرا یاری نماید و هرچاکه بداشتن وکیل و مشاور حقوقی ذیحق است برای جلب کمک چنین اشخاص ترتیب لازم بدهد . تبعه^۱ کشور مبدأ^۲ در همه اوقات حق خواهد داشت با صاحب منصب کنسولی کشور خود ارتباط پیدا کند و باستثنای مواردی که طبق قانون بازداشت شده است صاحب منصب مزبور را در اداره کنسولی ملاقات نماید .

ماده بیستم

۱- عهدنامه فعلی مانع اجرای اقدامات ذیل نخواهد بود :

(الف) اقدامات مربوط به تنظیم ورود یا صدور ویزا و سیم

(ب) اقدامات مربوط به موادی که ذرات آنها فابل شکافتن است و مواد نروسی

رادیو اکتیو یا منابع آن

(ج) اقدامات مربوط به تنظیم تولید یا تجارت اسلحه و مهمات و آلات و ادوات

جنگی یا تجارت سایر موادی که مستقیم یا غیر مستقیم بمنظور تهیه لوازم

برای یک موسسه نظامی صورت پذیرد .

(د) اقدامات لازم جهت ایفا^۳ تعهدات یک طرف معظم معاهد برای حفظ

یا اعاده صلح و امنیت بین المللی یا جهت حفظ منافع اساسی طرف مزبور از

لحاظ امنیت .

۲- عهدنامه فعلی حتی جهت اشتغال به فعالیتهای سیاسی اعطا^۴

نمیکند .

۳- مقررات عهدنامه فعلی شامل مزایایی نخواهد بود که دول متحده آمریکا

یا تلمسرو اراضی و تصرفات آن صرفنظر از هرگونه تخییری که در آینده در وضع

سیاسی آنها پیدا شود بیک دیگر یا به جمهوری کوبا یا به جمهوری فیلیپین یا به

جزایر اقیانوس آرام که تحت قیمومت هستند یا به منطقه کانال پاناما اعطا^۵ نموده اند .

۲- بند فوق شامل مالیاتهای عوارض مشابه دیگری که در موارد ذیل تعلق میگیرد نخواهد بود: (الف) بر مالکیت یا تصرف اموال غیر منقول و اتع در تلمرو کشور مقصد (ب) بر عوائد حاصله از منابع و اتعسه در تلمرو مزبور (با استثنای یادش مذکور در بند تبیل) یا (ج) بر انتقال اموال در نتیجه فوت.

۳- مقررات این ماده همچنان شامل صاحب منصبان سیاسی و کارمندان سیاسی خواهد بود و علاوه کلیه معایناتیکه طبق عرف عمومی بین الملل در باره آنها قائل شده اند بآنان اعطا خواهد گردید.

ماده هفدهم

*****

اتباع کشور مبدأ که همچنان از اتباع کشور مقصد باشند یا هر شخص دیگری که از اتباع کشور مقصد باشد یا اشخاصی که حالت مهاجر دارند و برای اقامت دائم در کشور مقصد قانونا اجازه ورود بآنها داده شده است مشمول معایناتهای مندرجه در مواد چهاردهم و شانزدهم نخواهند بود.

ماده هیجدهم

*****

صاحب منصبان کنسولی و کارمندان کنسولی برای اعمالی که بسمت رسمی در حدود اختیارات خود انجام میدهند تابع مقررات محلی نمیباشند. هیچیک از صاحب منصبان کنسولی یا کارمندان کنسولی ملزم نخواهند بود پرونده های رسمی خود را بچاکم ارائه دهند یا در باره محتویات پرونده ها اظهاراتی بکنند.

ماده نوزدهم

*****

صاحب منصب کنسولی در حوزه مأموریت خود حق خواهد داشت: (الف) با هر یک از اتباع کشور مبدأ مصاحبه کند و با او ارتباط داشته باشد و او را کمک نماید و با او نظر بدهد (ب) درباره هرگونه حوادثی که پیش آید و در مصالح یا منافع

قانون صریحا منع کرده است هیچ مجوزی در این ترار داد وجود ندارد .

ماده پانزدهم

۱- دولت هریک از طرفین معظمین متعاهدین ممکن است در قلمرو طرف دیگر برای هر مدتی اراضی وابنیه و متعلقات آنرا که برای مقاصد دولتی غیر از مقاصد نظامی لازم و مقتضی باشد تحصیل یا تملک یا اجاره کند یا بنحود دیگر نگاه دارد یا در آنجا ساکن شود . هرگاه طبق قانون محل برای تحصیل یا نگاه داشتن اراضی وابنیه و متعلقات آن کسب اجازه قبلی از مقامات محلی ضرورت داشته باشد بمجرد درخواست اجازه مزبور داده خواهد شد .

۲- اراضی وابنیه و ائمه در قلمرو هریک از طرفین معظمین متعاهدین کسبه طرف معظم متعاهد دیگر قانونا و حقا مالک آن باشد و از طرف مالک مزبور منحصرآ برای مقاصد دولتی مورد استفاده ترار گیرد از هرگونه مالیات اعم از ملیسی و دولتی و ایالتی و بلدی معساف خواهد بود مگر عوارض که بابت خدمات (سرویسها) یا عمران و اصلاحات عمومی محلی وضع گردد و اراضی و امکنه مزبور نیز از آن اصلاحات استفاده کند .

ماده شانزدهم

۱- در قلمرو کشور مقصد از عواند رسمی و حقوق و مزد و کمک خرج جهانی که (الف) یک صاحب منصب کسولی کشور مبدأ بعنوان پاداش خدمات کسولی خود یا (ب) یک کارمند کسولی کشور مبدأ بعنوان پاداش خدمات خود در یک کسولخانه دریافت میدارد هیچگونه مالیات یا عوارض مشابه دیگری اعم از ملیسی و دولتی و ایالتی و بلدی گرفته نخواهد شد . همچنین صاحب منصبان کسولی و کارمندان کسولی که از مستخدمین دائمی کشور مبدأ میباشند و بمنظور انتفاع شافل شغل خصوصی در قلمرو کشور مقصد نیستند از کلیه مالیاتها یا عوارض مشابه دیگری که در غیر این صورت بر صاحب منصبان یا کارمندان مزبور قانونا تعلق میگیرد معاف خواهند بود .

بود که از رفتار با صاحب منصبان و کارمندان مشابه هرکشورتالی بهیچوجه ناساعدتر نباشد .

۲- شهروانی یا دیگر مقامات محلی بی موافقت صاحب منصب کنسولی وارد ادارات کنسولی نخواهند شد مگر در مورد حریق یا بلایه دیگر یا هرگاه مقامات محلی بدلائل احتمالی معتقد شوند که با اعمال زور جنایتی در اداره کنسولی واقع شده یا در شرف وقوع است در آن صورت چنین تصور خواهد شد که با ورود (مأمورین مزبور) موافقت شده است . در هیچ موردی مقامات شهروانی یا مقامات محلی دیگر اوراقی را که در آنجا سپرده شده است معاینه یا ضبط نخواهند کرد .

ماده چهارم

۱- کلیه اثاث و وسایل و لوازمی که بواسطه یکی از ادارات کنسولی یا سیاسی هر یک از طرفین متعاهدین برای استفاده رسمی وارد گمرک شود یا از گمرک خارج گردد در قلمرو طرف معظم متعاهد دیگر از کلیه حقوق گمرکی و هواند داخلی یا مالیاتهای دیگری که بواردات تعلق میگیرد یا بدلیل ورود وضع میشود معاف خواهد بود .

۲- اسباب سفرواثاثه و اشیاء دیگری که منحصر برای استفاده شخصی صاحب منصبان کنسولی و کارمندان سیاسی و کنسولی و اعضا خانواده های آنان که با هم (در یک جا) سکونت دارند و تبعه کشور مبدأ میباشند و در قلمرو کشور مقصد بهیچ کار مخصوص بنصداقت اشغال نشدند از کلیه حقوق گمرکی و هواند داخلی یا مالیاتهای دیگری که بواردات تعلق میگیرد یا بدلیل ورود وضع میشود معاف خواهد بود . معافیتهای مزبور شامل اموالی خواهد بود که شخص مستحق معافیت در اول ورود و در دفعات بعد که وارد میشود یا خود میآورد و همچنین در مدت که صاحب منصبان و کارمندان مزبور بخدمت اشغال دارند اموالی که برای آنان فرستاده میشود مشمول معافیتهای مزبور خواهد بود .

۳- لکن معلوم است که : (الف) بند ۲ این ماده تنهائتی شامل حال صاحب منصبان کنسولی و کارمندان سیاسی و کنسولی خواهد شد که اساسی آنان بقامات مربوطه کشور مقصد ابلاغ شده و سمت رسمی خود بترتیب صحیح و مقرر شناخته شده باشند (ب) هر یک از طرفین معظمین متعاهدین ممکن است در مورد محمولات برای اعطاء معافیت شرط کنند که بترتیب مقرر حمل آن اطلاع داده شود و (ج) برای ورود اشیائی که

در قلمرو خود یا موسسات دیگری رقابت کنند که یا اشخاص یا شرکت‌های خصوصی طرف معظم متعاهد دیگری تعلق دارد و تحت نظارت چنین اشخاص و شرکت‌ها باشد باید شرایط مساوی در رقابت حفظ کرد. علی‌هذا اینگونه موسسات خصوصی در چنین مواردی حق خواهند داشت از هرگونه مزایای خاصی که جنبه امتیازی داشته باشد و موسسات دولتی مزبور داده شود اعم از اینکه کمک مالی یا معافیت از مالیات غیر ذلک باشد استفاده کنند. لکن قاعده مذکور فوق شامل مزایای خاصی که راجع به موارد ذیل باشد نخواهد بود: (الف) ساختن اجناس برای استفاده دولت یا تهیه کالا یا عرضه داشتن خدمات (سرویس‌ها) بدولت برای استفاده دولت یا (ب) تهیه کالا‌های ضروری و عرضه داشتن خدمات (سرویس‌های) مورد احتیاج جماعات خاصی از نفوس که عملاً جماعات مزبور نتوانند آن کالاها و خدمات را بطریق دیگری دست آورند و قیمت آن به میزان قابل توجهی کمتر از قیمتی باشد که در نتیجه رقابت حاصل شود.

۴- هیچ‌یک از موسسات طرفین معظمین متعاهدین از جمله شرکت‌ها و هیئت‌ها و نمایندگانی ها و بنگاه‌ها و عوامل دولت که متعلق به دولت یا تحت نظر دولت باشد در صورتیکه در قلمرو طرف معظم متعاهد دیگری بازرگانی یا صنعت یا کشتیرانی یا سایر فعالیت‌های تجاری اشتغال یا بدحق نخواهد داشت در موارد ذیل چه برای خود چه برای اموال خود ادعای مصونیت کند یا از مصونیت بهره مند شود: مصونیت از مالیات در قلمرو مزبور یا تعقیب یا اجرای احکام قضائی یا سایر تعهدات و مسئولیت‌های موسسات خصوصی آن کشور که متعلق باشد یا اشخاص یا تحت نظارت اشخاص باشد.

ماده دوازدهم

هریک از طرفین معظمین متعاهدین حق خواهد داشت نمایندگان کنسولی بکنسور طرف معظم متعاهد دیگری فرستد. بعد از آنکه نمایندگان مزبور اعتبارنامه‌های خود را ارائه دادند و سمت کنسولی شناخته شدند روانامه یا اجازه نامه‌های دیگری مجاناً بآنها داده خواهد شد.

ماده سیزدهم

۱- نمایندگان کنسولی هر یک از طرفین معظمین متعاهدین اجازه خواهند داشت در قلمرو طرف معظم متعاهد دیگری در نقاطی که صاحب منصبان کنسولی هر کشور ثالث دیگری در آنجا اجازه سکونت داشته باشند یا در نقاط دیگری که مورد موافقت طرف معظم متعاهد دیگری قرار گیرد ساکن شوند. صاحب منصبان کنسولی و کارمندان کنسولی از مزایا و مصونیت‌هایی که طبق عرف عمومی بین الملل در مورد صاحب منصبان و کارمندان هم‌رتبه و همکارشان تائیل میشوند برخوردار خواهند بود و اجازه خواهند داشت کلیه کارهایی را که مطابق عرف بین الملل باشد انجام دهند. بهر صورت رفتار یک با انسان خواهد شد طبق اصل معامله متقابل و بطوری خواهد

حمل گردد یا از قلمرو مزبور فرستاده شود رفتار ملی و رفتار ملل کامله الوداد خواهد کرد و رفتاری که با آن محصولات میشود در مورد (الف) حقوق و عوارض از هر قبیل (ب) تشویقات کمری (ج) جوایز و استرداد حق کمرک در صورت صدور و امثال این مزایا به هیچوجه نامساعد تر از رفتاری نخواهد بود که نسبت به محصولات مشابهی بعمل آید که در کشتیهای طرف معظم متعاهد دیگر حمل شده باشد.

۵- در صورتیکه کشتیهای هر یک از طرفین معظمین متعاهدین دچار آسیب نشده باشند مجاز خواهند بود که در نزد یکدیگر بندر یا انکرگاه طرف معظم متعاهد دیگر بنشینند و از رفتارد و ستانه و مساعدت بربشوردار گردند.

۶- کلمه "کشتیها" که در این عهدنامه بکار رفته بمعنی کلیه اقسام کشتی است از اینک متعلق به اشخاص باشد و اشخاص آن کشتیها را بکار انداخته باشند یا متعلق بدولت باشد و دولت آنها را بکار انداخته باشد اما این کلمه جز در مورد بند ۲ و ۳ این ماده شامل کشتیهای ماهیگیر و کشتیهای جنگی نخواهد بود.

ماده یازدهم

۱- هر یک از طرفین معظمین متعاهدین تعهد میکند که: (الف) موسسات متعلق بآن دولت یا تحت نظارت آن دولت و موسسات انحصاری یا نمایندگیها تیکه در قلمرو آن دولت مزایای خاص یا مانع للغیر بآنها اعطا گردیده است خرید و فروش خود را که مربوط به واردات یا صادرات باشد که در تجارت طرف معظم متعاهد دیگر موثراست صرفاً طبق ملاحظاتی تجاری از جمله قیمت و جنس و موجود بودن و قابلیت فروش و حمل و نقل و سایر شرایط خرید یا فروش انجام دهد (ب) اتباع و شرکتها و تجارت طرف معظم متعاهد دیگر طبق مرسوم داد و ستد فرصت کافی داده شود که برای شرکت در این قبیل خرید و فروشها رقابت کنند.

۲- رفتار هر یک از طرفین معظمین متعاهدین نسبت به اتباع و شرکتها و تجارت طرف معظم متعاهد دیگر با مفایسه رفتاری که نسبت به اتباع و شرکتها و تجارت هر کشور ثالثی در موارد ذیل میشود رفتار منصفانه و عادلانه خواهد بود: (الف) خرید لوازم از طرف دولت (ب) بستن قرارداد های دولتی (ج) عرضه داشتن هر خدمت (سرویس) که از طرف دولت یا از طرف هر کوه موسسات انحصاری یا نمایندگی بفرش و بآن موسسات انحصاری و نمایندگیها مزایای مانع للغیر یا مزایای خاصی اعطا شده باشد.

۳- طرفین معظمین متعاهدین تصدیق میکنند که هرگاه موسسات تجاری یا موسسات سازنده هر یک از طرفین معظمین متعاهدین که متعلق بدولت یا تحت نظارت دولت باشد

مراتب زیرارهایت خواهد کرد: (الف) فوراً کلیه مقررات عمومی را که مربوط به واردات و صادرات باشند منتشر خواهد ساخت (ب) این مقررات را بطریق کسان و بیطرفانه و معقول اجرا خواهد کرد (ج) بطور کلی از اجرای مقررات جدید یا مقررات سنگین تر از آنکه برای اطلاع عموم اعلام گردد خودداری خواهد نمود (د) برای رسیدگی استثنائی ترتیبی خواهد داد که بتوان نسبت به اقدامات اداری در مسائل کمری مورا و بیطرفانه تجدید نظر نمود (ه) بابت تخلفات ناشی از سهو در کتابت یا ناشی از اشتباهات بدون سوء نیت فقط مجازات یا جریمه جزئی تعیین خواهد کرد.

۲- رفتاری که با اتباع و شرکتهای هر یک از طرفین معظمین متعاهدین در مورد کلیه امور مربوط به واردات و صادرات میشود بهیچوجه ناسامد تر از رفتاری نخواهد بود که با اتباع و شرکتهای طرف معظم متعاهد دیگر با اتباع و شرکتهای هر کشور ثالثی میشود.

۳- هیچیک از طرفین معظمین متعاهدین اقدام تبعیض آمیزی نخواهد کرد که وارد کننده یا صادر کننده محصولات هر یک از دو کشور را از تحصیل برمه درائی در باره آن محصولات در شرکتهای هر یک از طرفین معظمین متعاهدین مانع شود یا برای آنها مشکلاتی ایجاد نماید.

ماده دهم

۱- بین قلمروهای طرفین معظمین متعاهدین آزادی تجارت و دریانوردی برقرار

خواهد بود.

۲- کشتیهاییکه پرچمی از طرفین معظمین متعاهدین را دارند و اسنادی را که طبق قانون آن کشور جهت اثبات ملیت لازم است با خود همراه دارند هم در دریاهای آزاد و هم در بنادر و آبهای طرف معظم متعاهد دیگر کشتیهای طرف معظم متعاهدی شمرده خواهد شد که اسناد مزبور صادر کرده و اجازه اسناد از پرچم خود را داده است.

۳- کشتیهای هر یک از دو طرف معظم متعاهد با شرایط متساوی با کشتیهای طرف معظم متعاهد دیگر کشتیهای هر کشور ثالثی آزاد خواهند بود که با محمولات خود به کلیه بنادر و آبهای طرف معظم متعاهد دیگر که بروی تجارت خارجی و دریانوردی باز باشد بیایند. نسبت باین کشتیها و محمولات آنها در تمام موارد در بنادر و آبها و جاهای متعلق بطرف معظم متعاهد دیگر رفتاری ملی و رفتار کامله الوداد مراعات خواهد شد. اما هر یک از طرفین معظمین متعاهدین میتوانند در مورد تجارت ساحلی و دریانوردی داخلی و شیلات ملی برای کشتیهای خود حقوق و مزایای انحصاری حفظ نمایند.

۴- هر یک از طرفین معظمین متعاهدین نسبت به کشتیهای طرف معظم متعاهد دیگر در مورد حق حمل کلیه محصولات که ممکن است بوسیله کشتی بقلمرو طرف معظم متعاهد

صادرات هر محصولی قائل گردد در صورتیکه طرف معظم متعهد دیگر منافع مهمی در آن محصول داشته باشد طرف معظم متعهد ایجادکننده آن تزییفات مراتب زیر را رعایت خواهد کرد :

(الف) بطور کلی مجموع مقدار محصولی را که از لحاظ کمیت یا قیمت میتوان در مدت مشخص وارد یا صادر نمود و هرگونه تغییری که در مقدار یا مدت مزبور داده شود باید قبلاً برای اطلاع عموم اعلام شود .

(ب) اگر برای کشور ثالثی سهمیه هائی اختصاص میدهد با توجه به هرگونه عوامل خاصی که در تجارت آن محصول موثر است برای واردات یا صادرات طرف معظم متعهد دیگر سهمی تعیین خواهد نمود که از حیث کمیت یا قیمت متناسب با مقدار محصولی باشد که قبلاً در مدت معینی از آن کشور وارد یا صادر شده است و آن مدت بعنوان نمونه در نظر گرفته شود .

۴- هر یک از طرفین معظمین متعهدین میتوانند بدلائل بهداشتی یا دلائل معموله دیگر که جنبه بازرگانی نداشته باشد یا برای جلوگیری از اعمال فریبنده یا غیره یا دلالت بر ممنوعیت های محدود و پستیهای وضع نماید مشروط بر آنکه این ممنوعیت ها با محدودیتها بطور دل بخواه بزبان تجارت طرف معظم متعهد دیگر تبعیض آمیز نباشد .

۵- هر یک از طرفین معظمین متعهدین میتوانند برای تأمین استفاده از بولهای راکد و غیر قابل تبدیل یا برای مقابله با کمبود ارز خارجی اقدامات لازم اتخاذ نمایند . لکن این اقدامات بیش از حد لزوم از سیاستی منحرف نخواهد شد که بقصد تشویق حد اکثر ترقیسی و توسعه در تجارت خالی از تبعیض چند جانبه و بمنظور تسریع حصول وضع تعادل پرداخت های ارزهای خارجی طرح شده باشد تا بدین طریق از اقدامات مزبور بی نیازی حاصل شود .

۶- هر یک از طرفین معظمین متعهدین این حق را محفوظ میدارند که مزایای

خاصی نسبت به واردات ذیل قائل شود : (الف) نسبت به محصولات شیلات ملی خود (ب) نسبت به کشورهای همسایه بمنظور تسهیل تجارت مرزی یا (ج) بموجب اتحاد کمرکی یا ناحیه تجارت آزاد که هر یک از طرفین معظمین متعهدین پس از مشاوری با طرف معظم متعهد دیگر میتوانند عضو آن شود . به علاوه هر یک از طرفین معظمین حقوق و تکالیفی را که ممکن است طبق موافقت نامه عمومی درباره تعرفه ها و امور بازرگانی داشته باشد و مزایای خاصی را که ممکن است طبق آن موافقتنامه قائل گردد برای خود محفوظ میدارد .

ماده نهم

۱- هر یک از طرفین معظمین متعهدین در اجرای آئین نامه ها و تشریفات کمرکی خود

قرار معقول برای استرداد و انتقال ارز خارجی بیول رائج طرف معظم متعاهد دیگر در موارد ذیل خواهد داد: (الف) غرامت مذکور رند ۲ ماده ۴ عهدنامه حاضر (ب) درآمدها بصورت حقوق (ماهانه) بهره . سود . سهام . حق العمل . حق الامتياز اجرت خدمات فنی یا غیر آن و (ج) مبالغ مخصوص استهلاك دین و استهلاك سرمایه هائیکه مستقیماً بکار افتاده و انتقالات سرمایه با توجه به حوائج خاص برای سایر معاملات اگر برای ارز بیش از یک نرخ مجری باشد نرخى که در مورد اینگونه انتقالات مجری خواهد بود نرخى است که مصراً از طرف صندوق بین المللى بول جهت اینگونه معاملات تصویب شده باشد یا اگر چنین نرخى از طرف صندوق تصویب نشده باشد نرخ خالصى مجرى خواهد بود که با در نظر گرفتن هرگونه مالیات یا عوارض اضافی برای انتقالات ارزی معقول و عادلانه باشد .

۳- هر يك از طرفین معظمین متعاهدین که تفضیقات ارزی قائل میشود بطور کلی این تفضیقات را به نحوی اجرا خواهد نمود که از نظر رقابت در تجارت و حمل و نقل یا بکار انداختن سرمایه طرف معظم متعاهد دیگر یا مقایسه با تجارت یا حمل و نقل یا بکار انداختن سرمایه هر کشور ثالثی تأثیر زیان آوری نداشته باشد و در هر موقع بطرف معظم متعاهد دیگر سراسری مشاوره در باب اجرای این ماده فرصت کافی خواهد داد .

ماده هشتم

۱- هر يك از طرفین معظمین متعاهدین نسبت به محصولات طرف معظم متعاهد دیگر از هر نقطه ای که باشد یا هر نوع وسیله ای که وارد شود و نسبت به محصولاتى که مقرر است بمقصد طرف معظم متعاهد دیگر صادر گردد از هر طریق و یا هر وسیله ای که باشد در کلیه امور مربوط به مطالب ذیل رفتاری خواهد کرد که نسبت به محصولات مشابه هر کشور ثالث یا محصولات مشابهی که بمقصد هر کشور ثالث مقرر است صادر گردد به هیچ وجه مساعدت نباشد: (الف) گمرک و سایر عوارض و مقررات و تشریفات مربوط به واردات و صادرات (ب) مالیات داخلی و فروش و توزیع و انبار کردن و مصرف . همین قاعده در مورد انتقال وجوه پرداختی از یک کشور به کشور دیگر برای واردات و صادرات مجری خواهد بود .

۲- هیچیک از طرفین معظمین متعاهدین محدودیت یا ممنوعیتی نسبت به ورود هرگونه محصول طرف معظم متعاهد دیگر یا نسبت به صادرات هرگونه محصولی بقلعرو طرف معظم متعاهد دیگر قائل نخواهد شد مگر اینکه ورود محصول مشابه از کلیه کشورهای ثالث یا صادرات و محصولات مشابه بکلیه کشورهای ثالث همچنان محدود یا ممنوع شده باشد .

۳- اگر هر يك از طرفین معظمین متعاهدین از لحاظ کمیت تفضیقاتی نسبت به واردات یا

هریک از طرفین متعاهدین در قلمرو طرف معظم متعاهد دیگر برای استفاده انحصاری از امتیازات و علائم تجاری و اسامی بازرگانی بنحو موثری مورد حمایت قرار خواهند گرفت .

ماده ششم

۱- باتیاع و شرکت‌های هر یک از طرفین معظمین متعاهدین در قلمرو طرف معظم متعاهد دیگر مالیات یا عوارض یا حقوقی سنگین تر از آنچه باتیاع و ساکنین و شرکت‌های هر کشور ثالثی تعلق میگیرد تعلق نخواهد گرفت یا مقرراتی سنگین تر از آنچه در مورد اتیاع و ساکنین و شرکت‌های هر کشور ثالثی از حیث وضع و وصول مالیات یا عوارض یا حقوق مزبور اجرا میشود اجرا نخواهد شد . در مورد اتیاع هر یک از طرفین معظمین متعاهدین که در قلمرو طرف معظم متعاهد دیگر اقامت دارند و اتیاع و شرکت‌های هر یک از طرفین معظمین متعاهدین که بکار تجارت یا سایر امور سود آور یا فعالیت‌های غیر انتفاعی در آن کشور اشتغال دارند مبالغی را که باید بدین طریق بپردازند سنگین تر از مبالغی نخواهد بود که اتیاع و شرکت‌های طرف معظم متعاهد دیگر میپردازند و مقرراتی را که باید بشعش نق رعایت کنند سنگین تر از مقرراتی نخواهد بود که اتیاع و شرکت‌های طرف دیگر رعایت میکنند .

۲- معذالک هر یک از طرفین معظمین متعاهدین این حق را محفوظ میدارد که

(الف) فقط بر اساس معامله متقابل یا طبق قرارداد جهت احتراز از اخذ مالیات مشاعف یا برای حفظ متقابل درآمد مزایای خاص مالیاتی قائل شود و (ب) شرایط خاصی را در مورد معافیت‌های اجرایی نماید که جنبه شخصی داشته باشد و نسبت یا شخص غیر منبذ در مورد مالیات برد درآمد و مالیات برارث مجاز است .

۳- شرکت‌های هر یک از طرفین معظمین متعاهدین در داخل قلمرو طرف معظم

متعاهد دیگر نسبت به تحصیل درآمد یا معاملات که در داخل قلمرو مزبور صورت گرفته و یا نسبت به سرمایه‌ای که در آنجا بکار نیانداخته باشد موظف بپرداخت مالیات نخواهد بود .

ماده هفتم

۱- هیچیک از طرفین معظمین متعاهدین در مورد پرداخت و ارسال و سایر انتقالات پولی بقلمرو طرف معظم متعاهد دیگر یا از قلمرو طرف معظم متعاهد دیگر به قلمرو خود تضمیناتی قائل نخواهد شد مگر (الف) تاحدی که برای تأمین ارز خارجی جهت پرداخت بهای کالاها و خدمات (سرویس‌های) ضروری برای بهداشت و رفاه مردم لازم باشد یا (ب) در مورد یک عهده و صندوق بین‌المللی پول تضمیناتی که مصححاً بتصویب صندوق رسیده باشد .

۲- اگر هر یک از طرفین معظمین متعاهدین تضمینات ارزی بکار برد با سعه اوقات

این اموال جز بمنظور نفع عامه آنها می آنگه غرامت عادلانه آنها با سرع اوقات پرداخت
شود گرفته نخواهد شد. غرامت مزبور باید بوجه موثری قابل تحقق باشد و بنحو کامل
معادل مالی خواهد بود که گرفته شده است و قبل از آنکه گرفته شود یادرجین گرفتن
مال تزار کافی جهت تعیین مبلغ غرامت و پرداخت آن داده خواهد شد.

۳- به محل سکنی و دفتر انبار و کارخانه و سایر امکنه اتباع و شرکتهای هر یک از
طرفین معظمین متعاهدین که در قلمرو طرف متعاهد محظّم دیگر واقع باشد نباید بی
علت صحیح داخل شد یا مزاحمت فراهم ساخت. بازرسی و معاینه رسمی این امکنه
و محتویات آنها فقط طبق قانون و با توجه دقیق و مراعات آسایش ساکنین و جریان کسب و
کار آنان انجام داده خواهد شد.

۴- موسساتی که اتباع و شرکتهای هر یک از طرفین معظمین متعاهدین مجازند
در قلمرو طرف معظم متعاهد دیگر تاسیس یا تحصیل نمایند اجازه خواهند داشت از اذانه
به فعالیتهای خود در آن قلمرو اشتغال یابند. شرایط اشتغال آن موسسات از شرایط
موسسات دیگری که وارد فعالیتهای مشابهی باشند قطع نظر از ملیت موسسات مزبور بهیچوجه
نمساعد تر نخواهد بود. اتباع و شرکتهای مزبور حق خواهند داشت پیوسته در موسسات
مزبور و اداره امور آن نظارت داشته باشند و کلاً دادگستری و نماینده و محاسب و سایر
کارشناسان فنی و کارکنان اداری و مترجم و کارمندان متخصص دیگر به انتخاب خود استخدام
کنند و بهر کار دیگری که برای حسن جریان امور و دلایم بدانند یا بالتبع پیش آید و برای حسن
جریان امور موثر باشد اقدام نمایند.

ماده پنجم

۱- اتباع و شرکتهای هر یک از طرفین معظمین متعاهدین در قلمرو طرف محظّم
متعاهد دیگری مجاز خواهند بود که (الف) در مدهای مناسب اموال غیر منقول لازم را
برای سکونت یا فعالیتهای ناشی از عهدنامه حاضر اجازه نمایند (ب) اموال منقول
شخصی را از هر قبیل خریداری یا بنحودین تحصیل کنند و (ج) اموال خود را از هر قبیل
بوسیله فروش یا وصیت یا غیر آن واقد نمایند. رفتاری که در این موارد بعمل میآید در هیچ
موردی از رفتاری که نسبت با اتباع و شرکتهای هر کشور ثالثی بعمل میآید مساعد تر نخواهد
بود.

۲- با رعایت قوانین و مقررات مربوطه در مورد ثبت و سایر تشریفات اتباع و شرکتهای

و کمیانیها و سایر هیئت‌ها (associations) که با مسئولیت محدود یا غیر محدود
و به قصد انتفاع پولی یا غیر پولی تشکیل یافته باشند .

۲- اتباع و شرکتهای هر یک از طرفین معظمین متعاهدین بمنظور اینکه
عدالت بیطرفانه با سرعت اوقات اجرا شود در کلیه مراحل قضائی هم در دفاع و هم در
تعقیب حقوق خود به محاکم دادگستری و موسسات اداری طرف معظم متعاهد دیگر
از اداه دسترس خواهند داشت . بهر صورت شرایطی که بموجب آن شرایط چنین
دسترسی حاصل میشود بهیچوجه نامساعدتر از شرایطی نخواهد بود که در مورد اتباع
و شرکتهای طرف معظم متعاهد دیگریا هر طرف ثالثی مجری است . حتی شرکتهاییکه
در داخل کشور فعالیت ندارند بی آنکه احتیاج به ثبت رسیدن یا محلی شدن داشته
باشند از دسترسی مذکور برخوردار خواهند بود .

۳- از حل و فصل خصوصی اختلافاتی که جنبه حقوقی داشته و مربوط به اتباع
و شرکتهای هر یک از طرفین معظمین متعاهدین باشد در قلمرو طرف معظم متعاهد
دیگر جلوگیری نخواهد شد و در مواردی که حل و فصل مزبور از طریق حکمیت به عمل آید
نه بیگانگی حکمها و نه خارج بودن محل وقوع حکمیت بخودی خود مانع اجرای آراء صادره
از حکمیت نخواهد شد .

ماده چهارم

۱- هر یک از طرفین معظمین متعاهدین در تمام مواقع نسبت به اتباع و شرکتهای
طرف معظم متعاهد دیگر و اموال و موسسات ایشان رفتار منصفانه و عادلانه مری خواهد
داشت و از اتخاذ اقدامات غیر معقول و تبعیض آمیزی که به حقوق و منافع مکتسبه قانونی ایشان
لطمه وارد آورد خودداری خواهد نمود و برای اجرای حقوق قانونی آنان که در نتیجه
قراردادی بدست آمده باشند وسایلی موثری طبق قوانین مربوطه تهیه و تأمین خواهد
کرد .

۲- اموال اتباع و شرکتهای هر یک از طرفین معظمین متعاهدین از جمله منافع
اموال از حد اعلاای حمایت و امنیت دائمی به نحوی که در هیچ مورد کمتر از مقررات قانون
بین المللی نباشد در داخل قلمرو طرف متعاهد معظم دیگر برخوردار خواهد بود .

۲- اتباع هر يك از طرفين معاهدهين در قلمرو طرف معظم متعاهد ديگر

منفرد ايا بوسيله هيئتها (associations) و مادام كه فعاليت ايشان مخايرنظم عمومي يا امنيت يا اخلاق نباشد از مراتب ذيل برتر نخواهند بود: (الف) اجازه مسافرت آزاد در داخله و اختيار سكونت در هر محل (ب) آزادي وجدان و حق اجراء مراسم مذهبي (ج) اجازه اشتغال به فعاليتهاي نوع پرورانه و تربيتي و علمي و (د) حسيق جمع آوري و ارسال اطلاعات جهت انتشار در خارجه براي آگاهي عامه مردم و بطريق ديگر ارتباط يافتن با اشخاص كه داخل يا خارج آن قلمرو هستند. همچنين آنها مجاز خواهند بود به مشاغل و حرفي كه براي آن واجد صلاحيت ميباشند طبق مقررات قانون مربوط با اجازه اشتغال به مشاغل و حرف مزبور اشتغال يابند.

۳- مقررات بند ۱ و ۲ اين ماده متفرع بر حق هر يك از طرفين معظمين متعاهد يسن

است كه براي حراست نظم و امنيت عمومي و حفظ بهداشت و اخلاق اقدامات لازم بعمل آورند و همچنين بدلائل مزبور اتباع خارجه را اخراج كند. بآنها اجازه ورود ندهد يا مسافست آنها را در داخله خود محدود سازد.

۴- اتباع هر يك از طرفين معظمين متعاهد يسن در قلمرو طرف معظم متعاهد ديگر

از حد اعلاي حمايت و امنيت بايد ابرتر ورود نخواهند بود. هر موقع چنين فردي در ياز داشت باشد از هر جهت بنحو عادلانه و با انسانيت باوي رفتار خواهد شد و طبق تقاضاي او بي آنكه تاخير غير لازمي روي دهد به نماينده سياسي يا كسولي كشور و اطلاع و فرصت كامل داده خواهد شد تا منافع او را محافظت نمايد. اتهاماتي كه عليه او اقامه شده با سرعت با اطلاع او خواهد رسيد و تليه تسهيلات كه جهت دفاع وي بنحو معمول لازم باشد فراهم خواهد شد و پرونده او بغير امانت مورد رسيدگي و قطع و فصل قرار خواهد گرفت.

ماده سوم

۱- شركتهائي كه طبق قوانين و مقررات مربوطه هر يك از طرفين معظمين متعاهد يسن

تشكيل كرده اند است در قلمرو طرف معظم متعاهد ديگر شخصيت حقيقي آنها شناخته خواهد شد. لکن معلوم است كه شناختن شخصيت حقوقي بخودي خود بشركتها حق نميدهد بفعاليتهاي اشتغال چونند كه براي آن تشكيل يافته اند. منظور از شركتها در اين عهدنامه عبارت است از شركتها (corporations, partnerships)

عهدنامه مودت و روابط اقتصادی و حقوق کنسولی بین

دولت متحده آمریکا و ایران

چون دولت متحده آمریکا دولت شاهنشاهی ایران مایلند مناسبات دوستانه ای را که از دیرباز میان این دو کشور موجود بوده است بنحوی مکتوبی مورد توجه قرار دهند و اصول عالیهای را که برای تنظیم امور تشریفاتی و رعایت آن میانگذاشته اند دیگر تائید کنند و بازرگانی و بکاراند آمدن سرمایه روابط نزدیکتر اقتصادی را بین دو کشور کلین بین مردم این دو کشور و نفع طرفین تسهیل نمایند و مناسبات کنسولی را تحت نظم و قاعده در آورند لذا به انعقاد عهدنامه مودت و روابط اقتصادی و حقوق کنسولی بر اساس رفتار مساوی متقابل مصمم گردیده و اشخاص ذیل را بعنوان نمایندگان تام الاختیار خود تعیین نمودند :

رئیس جمهوری کشورهای متحده آمریکا :

جناب آقای سلدن چین سگری کبیر فوق العاده و ممتاز کشورهای متحده آمریکا در تهران

و

اعلیحضرت همایون شاهنشاه ایران :

جناب آقای مصطفی سمیعی معاون دانی وزارت امور خارجه

نمایندگان مزبور پس از تبادل اختیار نامه های خود و تصدیق صحت و رسمیت آن نسبت

بمواد ذیل موافقت نمودند :

ماده اول

بین دولت متحده آمریکا و ایران صلح استوار و پایدار و دوستی صمیمانه برقرار خواهد

بود .

ماده دوم

۱- اتباع هر یک از طرفین معاهده بین مجاز خواهند بود که بقصد بازرگانی بین کشور خود و قلمرو طرف معاهده دیگر و اشتغال به فعالیتهای تجاری مربوطه بآن مقصود توسعه و هدایت عملیات مربوطه بکاری که مقدار معتدنی سرمایه در آن کار نهاده اند یا عملاً در حال ندادن سرمایه میباشد ب قلمرو طرف معاهده دیگر وارد شوند و در آنجا اقامت کنند و شرایط چنین اجازه به هیچوجه ناسامه تراز شوائبی نخواهد بود که مورد اتباع هر کشور ثالثی قائل میشوند .

عهدنامه مودت و روابط اقتصادی و حقوق کنسولی بین
دولت متحده آمریکا و ایران

WHEREAS the Senate of the United States of America by their resolution of July 11, 1956, two-thirds of the Senators present concurring therein, did advise and consent to the ratification of the said treaty;

WHEREAS the said treaty was ratified by the President of the United States of America on September 14, 1956, in pursuance of the aforesaid advice and consent of the Senate, and has been duly ratified on the part of Iran;

WHEREAS the respective instruments of ratification of the said treaty were duly exchanged at Tehran on May 16, 1957;

AND WHEREAS it is provided in Article XXIII of the said treaty that the treaty shall enter into force one month after the day of exchange of ratifications;

NOW, THEREFORE, be it known that I, Dwight D. Eisenhower, President of the United States of America, do hereby proclaim and make public the said treaty to the end that the same and every article and clause thereof may be observed and fulfilled in good faith on and after June 16, 1957, one month after the day of exchange of ratifications, by the United States of America and by the citizens of the United States of America and all other persons subject to the jurisdiction thereof.

IN TESTIMONY WHEREOF, I have hereunto set my hand and caused the Seal of the United States of America to be affixed.

DONE at the city of Washington this twenty-seventh day of June in the year of our Lord one thousand nine hundred [SEAL] fifty-seven and of the Independence of the United States of America the one hundred eighty-first.

DWIGHT D EISENHOWER

By the President:

JOHN FOSTER DULLES
Secretary of State